

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0065/2014

29.1.2014

MIETINTÖ

Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta
(2013/2175(INI))

Talous- ja raha-asioiden valiokunta

Esittelijä: Wolf Klinz

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	13
TYÖLLISYYDEN JA SOSIAALIASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	16
ALUEKEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	21
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	25

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta (2013/2175(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission vihreän kirjan ”Euroopan talouden pitkäaikainen rahoitus” (COM(2013)0150),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista (COM(2013)0462),
- ottaa huomioon OECD:n laatimat, yhteisösjoiittajilta saatavaa pitkäaikaisten investointien rahoitusta koskevat korkean tason periaatteet (High-Level Principles of Long Term Investment Financing by Institutional Investors),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ””Pienet ensin’: Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (”Small Business Act”)” (COM(2008)0394), jossa tunnustetaan pk-yritysten keskeinen sija EU:n taloudessa ja pyritään lujittamaan pk-yritysten asemaa sekä edistämään niiden kasvua ja työpaikkoja luovaa potentiaalia auttamalla niitä voittamaan kehitystään haittaavat ongelmat,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Toimintasuunnitelma pk-yritysten rahoituksen saannin parantamiseksi” (COM(2011)0870),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yritysten kilpailukykyä ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan ohjelman perustamisesta (2014–2020) (COM(2011)0834),
- ottaa huomioon 23. helmikuuta 2011 annettun komission tiedonannon ”Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen uudelleentarkastelu” (COM(2011)0078) ja siitä 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman¹,
- ottaa huomioon eurooppalaisista riskipääomarahoituksesta 17. huhtikuuta 2013 annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 345/2013²,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta³,

¹ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 102.

² EUVL L 115, 25.4.2013, s. 1.

³ EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1.

- ottaa huomioon transatlanttista kauppaa- ja investointikumppanuutta koskevat neuvottelut,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0065/2014),
- A. ottaa huomioon, että komission näkemyksen mukaan EU:ssa pääasiallisena rahoituslähteenä ovat liikepankit, joiden osuus rahoituksenvälityksestä on yli 75 prosenttia;
- B. ottaa huomioon, että maailmanlaajuinen talouskriisi ja EU:n valtionvelkakriisi ovat merkittävästi haitanneet rahoituksenvälitystä koskevaa prosessia ja unionin rahoitusalan kykyä kanavoida säästöjä pitkäaikaisiin investointitarpeisiin makrotalouden ollessa heikossa tilanteessa;
- C. katsoo, että julkiset investoinnit ovat keskeisessä asemassa edistettäessä pitkäaikaista investointia; katsoo, että julkisen talouden vakauttamista koskevilla politiikoilla – erityisesti, kun niitä on koordinoitu EU:n tasolla – on ollut heijastusvaikutuksista ja positiivisesta finanssipolitiikan kertoimesta johtuen hyvin jyrkkä vaikutus pitkäaikaisiin investointeihin, kuten komission viimeaikaiset tutkimukset¹ osoittavat;
- D. toteaa, että EU:n kansainväliset kilpailijat, kuten Yhdysvallat tai Japani, ovat ylläpitäneet julkisia investointeja korkealla tasolla, kun taas EU:n politiikoilla niiden määrää on vähennetty huomattavasti;
- E. ottaa huomioon, että sekä yksityiset sijoittajat että yhteisösijoittajat ovat kadottaneet luottamuksensa ja välttelevät parhaansa mukaan riskejä;
- F. ottaa huomioon, että alhaisen korkotason ympäristö ja ainakin lähitulevaisuuden osalta heikot kasvunäkymät sekä taloudellisen tilanteen epävarmuus ovat vähentäneet merkittävästi pitkäaikaisen rahoituksen tarjontaa ja riskinottohalukkuutta pitkäaikaisten hankkeiden suhteen;
- G. toteaa, että julkisen rahoituksen rajallisuus jäsenvaltioissa on vaikuttanut haitallisesti julkisen sektorin kykyyn investoida infrastruktuureihin;
- H. huomauttaa esittäneensä useita kertoja (kuten jo tammikuussa 2013) pyynnön yritysten rakennemuutosta koskevan säädöksen laatimisesta pitkän aikavälin suunnittelun mahdollistamiseksi yrityksissä;
- I. toteaa, että yleisesti lisääntyvä työttömyys ja erityisesti nuorisotyöttömyys on edelleen merkittävä haaste taloudelliselle ja sosiaaliselle lähentymiselle Euroopan tasolla;

Perustelut

1. pitää myönteisenä, että komissio on tehnyt aloitteen laaja-alaisen keskustelun aloittamiseksi keinoista, joilla voidaan edistää pitkäaikaisen rahoituksen tarjontaa sekä

¹ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2013/pdf/ecp506_en.pdf

parantaa ja monipuolistaa pitkäaikaisten investointien rahoituksen välitysjärjestelmää EU:ssa; painottaa kuitenkin, että on saavutettava kiireellisesti konkreettista edistystä pitkäaikaisten investointien ja työpaikkojen luomisen uudelleenkäynnistämiseksi EU:ssa; korostaa, että pitkäaikaisen rahoituksen määritelmän olisi oltava tasapainoinen ja katettava pysyvien vastuiden olemassaolo, jotta olisi mahdollista käsitellä pitkäaikaisia omaisuuseriä ilman liiallisen likviditeetin riskiä;

2. korostaa, että pitkäaikaisten investointien on oltava reaalitalouden tarpeiden mukaisia, jotta ne tarjoavat tarvittavan perustan jatkuvalla kestäväällä talouskasvulla ja yhteiskunnan hyvinvoinnille, joita tarvitaan kilpailukykyisen, kestävän, sosiaalisesti osallistavan ja innovatiivisen EU:n aikaansaamiseksi;
3. panee merkille paikallisten ja alueellisten olosuhteiden erityisluonteen ja kehottaa EU:n toimielimiä, jäsenvaltioita ja paikallis- ja alueviranomaisia tekemään tehokasta keskinäistä yhteistyötä helpottaakseen valtioiden rajat ylittäviä hankkeita ja pitkäaikaisten sijoitusten kulttuurin vakiinnuttamista kaikkialla EU:ssa;
4. painottaa, että pitkäaikaisten investointien on oltava niiden tavoitteiden mukaisia, jotka on vahvistettu Eurooppa 2020 -kasvustrategiassa, teollisuuspolitiikan vuoden 2012 päivityksessä, innovaatiounionin koskevassa aloitteessa ja Verkkojen Eurooppa -välineessä;
5. painottaa, että koulutukseen liittyviä kustannuksia olisi käsiteltävä pitkäaikaisina investointeina;
6. toteaa, että talouden valmiudet tarjota pitkäaikaisille investoinneille rahoitusta riippuvat julkisesta ja yksityisestä kysynnästä, jotka ovat molemmat hyvin alhaisia EU:ssa, sen investointikulttuurista ja kyvystä tuottaa rahoituskapasiteettia sekä houkutella ja säilyttää koti- ja ulkomaista suorien sijoitusten pääomaa;
7. korostaa, että pitkäaikaiset investoinnit ovat ratkaisevassa asemassa pyrittäessä vakauttamaan rahoitusmarkkinoita toteuttamalla suhdanteita tasoittavia investointeja ja edistettäessä siten kestäväää talouskasvua;
8. toteaa, että EU:n alueen pankkien osuus pitkäaikaisesta rahoituksesta on yli 75 prosenttia, mikä aiheuttaa merkittävää riippuvuutta tästä rahoituslähteestä, kun taas Yhdysvalloissa alle 20 prosenttia kaikesta pitkäaikaisesta rahoituksesta tulee pankeilta ja valtaosa pitkälle kehittyneiltä pääomamarkkinoilta;
9. toteaa, että EU:n rahoitusjärjestelmän sietokykyä on mahdollista parantaa laajentamalla pankkien ulkopuolisten rahoituslähteiden ja -välineiden valikoimaa, joilla täytetään säästäjien tarpeet ja yritysten pitkäaikaiset rahoitustarpeet;
10. toteaa EU:n ilmasto- ja energia-alan tavoitteiden saavuttamisen edellyttävän, että varojen kohdentamista on suunnattava kohti ympäristöystävällisiä pitkäaikaisia investointeja;
11. painottaa, että julkisen talouden vakauttaminen on valtion tulo- ja menoarvioiden kannalta etusijalla, jotta varmistetaan vakaus- ja kasvusopimuksen ja budjettikurin

tiukentamista koskevan lainsäädäntöpaketin noudattaminen; kannattaa näin ollen aloitetta yksityisten investointien lisäämiseksi pitkäaikaisen rahoituksen alalla;

Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun esteet

12. toteaa, että julkinen rahoitus on rajallista, koska talouskasvu on hidasta, julkinen varainhoito on keinoa ja valtiontukia myönnetään rahoituslaitosten pelastamiseen;
13. toteaa, että tietyillä valtioilla on vakavia esteitä pääomamarkkinoille pääsyn suhteen ja jotkin eivät pääse niille lainkaan, koska ne ovat velkaantuneet liiallisesti viime vuosina, ja että pääomamarkkinat olivat äskettäisen kriisin suurin syy; toteaa myös, että monissa jäsenvaltioissa pk-yrityksillä on suuria vaikeuksia saada pääomaa, koska liikepankit ovat valmiita myöntämään lainoja vain kohtuuttoman tiukoin ehdoin;
14. toteaa, että joidenkin pankki- ja vakuutusalan sijoittajien on mukautettava liiketoimintamallejaan kehittyviin ja tiukentuneisiin sääntelyvaatimuksiin; huomauttaa, että näiden vaatimusten avulla on tarkoitus vahvistaa reaalitalouden rahoitusta ja edistää EU:n yleistavoitteita, joilla pyritään kestävän, osallistavan ja älykkään talouden luomiseen;
15. huomauttaa, että jonkin hankkeen taloudellisia näkökohtia mahdollisesti olennaisesti muuttavien sääntelymuutosten riski saattaa myös estää sijoittajia investoimasta tiettyihin aloihin;
16. kehottaa komissiota arvioimaan yhteistyössä Euroopan järjestelmäriskikomitean kanssa järjestelmäriskejä, joita aiheutuu pääomamarkkinoille ja laajemmin koko yhteiskunnalle jäljelle jääneiden poltettavaksi kelpaamattomien hiilivarantojen vuoksi; pyytää komissiota raportoimaan arvioinnista vihreän kirjansa seurantatoimena;
17. toteaa, että EU:ssa sovellettava nykyinen konkurssilainsäädäntö on hajanainen ja saattaa joissakin tapauksissa estää rajat ylittäviä investointeja sekä rajoittaa sijoittajien kykyä saada pääomansa takaisin hankkeen epäonnistuessa; varoittaa, että on syytä välttää kilpailemista sijoittajansuojaa koskevalla alhaisimmalla sääntelytasolla; myöntää, että konkurssisäännökset kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan;

Vaihtoehtoiset rahoitusmekanismit

18. toteaa, että liikepankit ovat todennäköisesti vastaisuudessakin rahoituksen pääasiallinen lähde ja että EU:n on otettava käyttöön uusia lähteitä täydentämään vakiintuneita mekanismeja ja kuromaan kiinni rahoitusvajetta varmistaen samalla asianmukaisen sääntely- ja valvontakehyksen, joka on sovitettu reaalitalouden tarpeisiin; pitää valitettavana, että listautumisantien määrä on vähentynyt kuluneiden 20 vuoden aikana EU:ssa, mikä on vaikuttanut kielteisesti kasvuun, työpaikkojen luomiseen, innovointiin ja vakauteen; toteaa, että huomattava osuus kaikista EU:ssa luoduista työpaikoista on listautuneissa pk-yrityksissä, ja pitää valitettavana kielteisiä seurauksia, joita aiheutuu, kun tällaisten yritysten pääoman saanti on rajoitettua niiden kasvaessa;
19. ehdottaa, että harkitaan investointia koskevan pääluokan luomista Euroopan unionin talousarvioon;

20. pitää myönteisenä komission lainsäädäntöehdotusta pitkäaikaisista investointirahastoista; toteaa, että niille suunnitellut ominaisuudet tarkoittavat keskittymistä pääasiallisesti yhteisösjoiittajiin; huomauttaa, että EU:n vaihtoehtoisten investointirahastojen, riskipääoman ja sosiaalisten investointirahastojen järjestely tarjoaa myös sopivia sijoitusvälineille;
21. korostaa uusien innovatiivisten rahoitusvälineiden aseman vahvistamista kaikilla toiminnan aloilla ja kaikessa Euroopan rakenne- ja investointirahastojen kattamassa rahoituksessa; painottaa, että rahoitusvälineiden merkitys koheesiopolitiikassa kasvaa, kun otetaan huomioon reaalityönteiden tehtäviin investointeihin myönnettävien lainojen vähäinen saatavuus; kehottaa komissiota takaamaan uusien käyttövalmiiden rahoitusvälineiden oikeudellisen selkeyden ja avoimuuden sekä luomaan vahvempia yhteyksiä Euroopan investointipankin lainanantoa koskeviin vaihtoehtoihin;
22. kehottaa komissiota ehdottamaan parannettua eurooppalaista kehystä vähemmän likvideille sijoitusrahastoille, jotta yksityisten kotitalouksien lyhytaikainen likviditeetti voidaan kanavoida pitkäaikaisiksi investoinneiksi ja tarjota uutta lisäläkeratkaisua;
23. kannustaa sidosryhmiä kehittämään edelleen hankejoukkolainoja koskevaa EU:n ja Euroopan investointipankin aloitetta, jotta laajojen eurooppalaisten infrastruktuurihankkeiden rahoitusta voitaisiin lisätä liikenteen, energian ja tietotekniikan aloilla; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään hankejoukkolainoja koskevia kansallisia aloitteita, joiden tukena olisi takuujärjestelyjä; muistuttaa, että julkisia takuita olisi myönnettävä ainoastaan sellaisten tiukkojen edellytysten täytyessä, joiden tavoitteena on taata julkisten hyödykkeiden asianmukainen tarjoaminen;
24. katsoo, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet voivat olla tuloksekas ja kustannustehokas tapa edistää julkisen ja yksityisen sektorin yhteistoimintaa tiettyjen investointien, etenkin infrastruktuuria koskevien hankkeiden, kohdalla; toteaa, että tällaisissa hankkeissa tarvitaan kipeästi korkean tason asiantuntemusta, jotta hankkeiden asianmukainen valinta, arviointi, laadinta, pitkän aikavälin suunnittelu ja rahoitusjärjestelyjen käyttöönotto voidaan toteuttaa;
25. katsoo, että pitkäaikaiset julkiset sijoittajat (kansalliset, alueelliset tai monenväliset kehityspankit ja julkiset rahoituslaitokset) ovat voimakkaita välineitä, jotka elvyttävät yksityisiä investointeja, jotta pk-yrityksille annetaan mahdollisuus saada rahoitusta ja jotta vauhditetaan pitkäaikaisen rahoituksen tarjoamista yrityksille, jotka palvelevat laajempaa yleistä etua ja ovat strategisesti tärkeitä, erityisesti niille yrityksille, jotka tuovat lisäarvoa talouskasvuun, sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja ympäristönsuojeluun liittyville julkisen politiikan tavoitteille; korostaa pitkäaikaisten investointien toivottuihin tavoitteisiin ja niitä helpottaviin mekanismeihin liittyvän vastuuvollisuuden, avoimuuden ja demokraattisen omavastuullisuuden merkitystä;
26. kehottaa komissiota tutkimaan ja kehittämään seuranta-asiakirjassa yhdenmukaistettua lähestymistapaa, jota sovelletaan yleistä etua koskevien ja EU:n ja kansallisilla julkisilla varoilla tuettujen hankkeiden arvon määrittämiseen pitkällä aikavälillä;
27. kehottaa jäsenvaltioita luomaan asiaankuuluvia yhteistyö- ja tiedonvaihtoverkostoja sekä perustamaan kansallisia tai alueellisia pitkäaikaisia julkisia sijoittajia, jotka voivat ottaa

oppia jo vakiintuneiden laitosten parhaista käytännöistä; korostaa tässä yhteydessä, että tällaiset kansalliset tai alueelliset kehityspankit, jotka toimivat usein osuuskuntaperiaatteella, ovat myös nykyisen kriisin aikana huolehtineet alueellisen ja paikallisen talouden vakaista rahoitusmahdollisuuksista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan tukea, jota ne antavat tämältyyppisille rahoituslaitoksille;

28. kehottaa komissiota tarkastelemaan keinoja niiden jäsenvaltioiden tukemiseksi, jotka tarvitsevat taloudellista ja teknistä tukea pitkäaikaisten kansallisten ja alueellisten julkisten sijoittajien perustamiseen, ja tutkimaan mahdollisuutta saada EU:n takuumekanismi pitkäaikaisille kansallisille julkisille sijoittajille;
29. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkastelemaan aggregointi- ja yhteiskäyttökoneikkaa koskevia mahdollisuuksia keinona parantaa pienimuotoisempien sosiaalialan ja muiden infrastruktuurihankkeiden näkyviä tarvittavien investointien houkuttelemisessa;
30. panee merkille joukkorahoituksen nopean kasvun ja katsoo, että sen myötä saattaa tarjoutua uusia tilaisuuksia; korostaa kuitenkin, että sijoittajansuoja ja avoimuus on säilytettävä;
31. katsoo, että yhteisösijoittajat – vakuutusyhtykset, eläkerahastot, perheyhtykset, keskinäiset rahastot ja lahjoitusrahastot – ovat soveltuvia ja luotettavia pitkäaikaisen rahoituksen tarjoajia, koska niiden liiketoimintamallien aikahorisontti on pitkä; painottaa, että näihin yhteisösijoittajiin liittyviä asianmukaisia valvonta- ja vakavaraisuusvaatimuksia on parannettava ja kalibroitava, jotta edistetään pitkäaikaisia investointeja älykkään, kestävän ja osallistavan reaalitalouden saavuttamiseksi;
32. korostaa, että on tärkeää parantaa pääsyä pääomamarkkinoille uusilla rahoituslähteillä, kuten listautumisanneilla, joukkorahoituksella, vertaislainoilla ja (katetuilla) joukkolainoilla tai uusilla markkinasegmenteillä; kehottaa EU:ta arvioimaan menestyksekkäitä kansallisia aloitteita ja perustamaan niihin toimintansa listautumisantien esteiden määrittämiseksi ja poistamiseksi; tukee pk-yritysten kasvumarkkinoita koskevan luokittelun käyttöönottoa rahoitusvälineiden markkinoista annetussa direktiivissä; kehottaa komissiota tukemaan niiden kehittämistä esitedirektiivin tarkistamisen myötä; kehottaa myös komissiota harkitsemaan pääosastojen välisen lähestymistavan käyttöönottoa, jossa tarkastellaan keinoja kohentaa pk-yritysten julkisia markkinoita ja sitä, miten sijoittajajoukkoa voidaan monimuotoistaa rahoituspalvelujen toimintasuunnitelmasta annettujen direktiivien avulla;
33. kannustaa sääntelypyrkimyksiä, jotka takaavat pääomaerien korkealuokkaisen arvopaperistamisen samalla, kun vältetään erittäin monimutkaisia rakenteita, liiallista uudelleenarvopaperistamista ja rakenteita, joissa on enemmän kuin kolme etuusluokkaa; toteaa, että riskeihin liittyvälle standardoinnin ja avoimuuden lisäämiselle on tilaa; kehottaa komissiota ja Euroopan keskuspankkia seuraamaan tarkasti kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojien yhteisön (IOSCO) ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) toimintaa ja osallistumaan siihen aktiivisesti; panee merkille johdonmukaisen lähestymistavan puuttumisen ja kehottaa siksi laatimaan 'korkealuokkaiselle arvopaperistamiselle' yleisen sääntelykehiksen ja määritelmän; katsoo, että korkealuokkainen arvopaperistaminen voi olla hyödyllisessä roolissa

rahoituksenvälityksessä sekä pitkä- että lyhytaikaisten omaisuuserien kohdalla ja että se voi hyödyttää erityisesti pieniä ja keskisuuria lainanottajia;

34. toteaa, että arvopaperistaminen oli yksi kriisiin johtaneista tekijöistä, koska pitkän aikavälin vastuu riskistä jakautui pitkän arvopaperistamisketjua; kehottaa tästä syystä komissiota jatkamaan pankkijärjestelmän vahvistamista, mukaan lukien osuus- ja säästöpankit, ja lisäämään pankkien mahdollisuuksia saada pitkäaikaista jälleenrahoitusta niiden pitkäaikaisten investointien kattamiseksi;
35. pitää myönteisinä Euroopan investointirahaston (EIR) erillistakausoperaatioita sekä kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmaa, joka on tarkoitettu tuottamaan lisärahoitusta pk-yrityksille;
36. kehottaa komissiota vähentämään tarpeetonta hallinnollista ja sääntelystä johtuvaa rasitetta sekä erityisesti ottamaan huomioon pk-yritysten ja yrittäjien erityispiirteet; pitää myönteisenä eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen, yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) sekä Horisontti 2020 -ohjelman käyttöönottoa; toteaa, että rahoitusmarkkinoiden sirpaloituminen on tehnyt pk-sektorin rahoituksesta vaikeampaa ja työläämpää;
37. suosittelee, että EIP perustaa erityisen yksikön hoitamaan pk-yritysten rahoitusta räätälöityine lainaehdoineen;
38. panee merkille komission kehotuksen käyttää vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen (AIF) hoitajia koskevassa direktiivissä ja eurooppalaisia riskipääomarahastoja koskevassa asetuksessa tarkoitettua yksityistä oman pääoman ehtoista rahoitusta tai riskipääomaa vaihtoehtoisena rahoituslähteenä, erityisesti jos kyse on uus- ja kasvuyrityksistä; toteaa, että tällä hetkellä verotuksessa suositetaan voimakkaasti velkarahoitusta; katsoo, että riskipääoma- ja pääomasijoitusyhtiöt voivat tarjota arvokasta tukea muuten kuin rahallisesti, esimerkiksi konsultointipalveluilla, rahoitusneuvonnalla, markkinointistrategiaa koskevalla neuvonnalla ja kouluttamalla; kehottaa komissiota edelleen arvioimaan tällaisten yritysten roolia EU:n talouden rahoittamisessa; kehottaa komissiota toteuttamaan toimia kaikenlaisten oman pääoman vastaisten ennakoasenteiden poistamiseksi kansallisissa talouksissa, unionin taloudessa ja maailmantaloudessa;

Sääntely-ympäristö

39. korostaa, että sijoittajia suosiva liiketoimintaympäristö ja vahva teknologinen kehitys ovat ennakkoehtoja EU:n muuttamiselle ulkomaisia suoria investointeja houkuttelevaksi kohteeksi; painottaa tarvetta kannustaa pääoman vapaata liikkuvuutta sekä EU:n sisällä että EU:n ja kolmansien valtioiden välillä, jotta unionille taataan pääsy maailmanlaajuisiin pääomavarantoihin; panee tässä yhteydessä erityisesti merkille, että on tärkeää varmistaa, että vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskeva direktiivi pannaan täytäntöön kannustaen samalla ulkomaista investointia unioniin;
40. pitää tärkeänä, että sijoittajat voivat valita useiden houkuttelevien sijoitustuotteiden välillä sijoitustensa monipuolistamiseksi;

41. korostaa tarvetta poistaa sijoittajien liiallinen lyhytnäköisyys ja siirtyä kohti vastuullista investointikulttuuria, jolla edistetään pitkäaikaisia investointeja unionissa;
42. painottaa tarvetta edistää yhteisymmärrystä siitä, että rahoitusvakaus ja kasvu eivät ole toisiaan poissulkevia vaan pikemminkin toisistaan riippuvaisia ja että ne muodostavat tärkeän perustan, jonka avulla varmistetaan sijoittajien luottamus ja vahvistetaan sitä pitkällä aikavälillä;
43. painottaa rahoitusalan koulutuksen ja sijoittajien tietämyksen merkitystä luotaessa pitkäaikaisia investointeja koskevaa kulttuuria unionissa ja korostaa EU:n sääntelyn merkitystä tältä osin;
44. korostaa, että johdonmukainen sääntelykehys ja oikeusvarmuus ovat välttämättömiä rahoituspalvelujen toimivien sisämarkkinoiden kannalta; katsoo, että sääntelyjärjestelmän nykyistä ja tulevaa uudistusta olisi arvioitava huolellisesti ja sen tuloksia olisi seurattava tiiviisti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan pankkiunionin edistämistä rahoitusmarkkinoiden sirpaloitumisen vähentämiseksi; kehottaa komissiota toteuttamaan palvelujen sisämarkkinat niiden koko potentiaalin vapauttamiseksi;
45. kehottaa ottamaan käyttöön kannustimia, jotta lisätään pitkäaikaista osakkeenomistusta, kuten äänioikeuksien määrän lisääminen hallintoneuvostoissa, lisäosakkeet ja suuremmat osingot;
46. kehottaa komissiota arvioimaan huolellisesti jo toteutetun ja meneillään olevan rahoitusalan sääntelyn kokonaisvaikutukset pitkäaikaisiin investointeihin;
47. pitää myönteisenä meneillään olevien transatlanttista kauppaa- ja investointikumppanuutta koskevien neuvottelujen edistymistä; toteaa niiden olevan merkittävässä asemassa pyrittäessä vahvistamaan politiikkoja ja toimenpiteitä, joilla lisätään Yhdysvaltojen ja EU:n investointeja työpaikkojen luomisen, kestävän talouskasvun ja kansainvälisen kilpailukyvyyn tukemiseksi;
48. katsoo, että kaikkiin rahoituspalvelujen sääntelyä koskeviin lainsäädäntöehdotuksiin olisi sisällytettävä erityinen pitkäaikaista rahoitusta koskeva vaikutustenarviointi;
49. tukee komissiota sen kehoitettua Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista tutkimaan tiettyjen pääomavaatimuksia koskevien säännösten mahdollista kalibrointia Solvenssi II -järjestelmässä pitkäaikaiselle rahoitukselle mahdollisesti aiheutuvien esteiden välttämiseksi; kehottaa komissiota toteuttamaan ehdotettuja kalibrointeja koskevan täysimääräisen kuulemisen ja edelleen tarkistamaan nykyistä lainsäädäntöä;
50. toistaa kehotuksensa, että ehdotuksessa luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevista vakavaraisuusvaatimuksista annettavaksi asetukseksi saamisille, joiden täytenä vakuutena on liikenteen, energian tai viestinnän alan keskeinen infrastruktuurihanke, määritellään asianmukainen riskikerroin; katsoo lisäksi, että sääntelyssä olisi otettava huomioon pitkäaikaisten sijoittajien vaatimukset, arvioitava rahoitusvaroihin kohdistuvaa riskiä vastuiden luonteen ja keston perusteella ja tunnustettava pysyvien vastuiden myönteinen vaikutus;

51. kannustaa komissiota tehostamaan kansainvälistä yhteistyötä ja sääntelyn lähentymistä pitkäaikaisten investointien alalla käymällä maailmanlaajuisia vuoropuhelua sekä G20-maiden että finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän tasolla;
52. katsoo, että pitkäaikaisiin omaisuuseriin tehtävät investoinnit edellyttävät perusteellista tietämystä niihin liittyvistä pitkäaikaisista riskeistä ja niiden arvioimista; korostaa tästä syystä, että pitkäaikaisten sitoumusten turvaaminen edellyttää sijoittajilta vahvaa asiantuntemusta ja hyvää riskienhallintaa;
53. katsoo, että yhteisösjoiittajiin sovellettavat moitteettomat kirjanpitoperiaatteet, jotka ovat yhtäpitäviä pitkän aikavälin tavoitteiden kuten ympäristöystävälliseen talouteen siirtymisen kanssa, voivat lisätä taloudellisten tietojen avoimuutta ja johdonmukaisuutta ja niissä olisi järjestelmällisesti otettava huomioon pitkäaikaissijoittajien käyttämä taloudellinen lähestymistapa; korostaa, että mainittujen kirjanpitoperiaatteiden täytäntöönpanon ei pidä johtaa siihen, että luodaan kannustimia suhdanteita vahvistaville strategioille; kehottaa kansainvälistä tilinpäätösstandardilautakuntaa ottamaan huomioon suhdanteiden vahvistamista koskevan riskin, kun se tarkistaa markkina-arvoon perustuvan ja malliin perustuvan arvostuksen käytäntöjä, ja tunnustamaan käsitekehityksensä tarkistamisen yhteydessä varovaisuusperiaatteen keskeisen merkityksen; katsoo, että antamalla selkeää ja vakiomuotoista muuta kuin taloudellista tietoa suuryrityksistä voidaan lisätä avoimuutta ja edistää sijoittajien kannalta myönteisempää ilmapiiriä;
54. kannustaa komissiota seuraamaan tiiviisti G20-maiden toimia, jotka liittyvät ehdotuksiin monenvälisen investointikehyksen luomisesta, jossa vahvistetaan vähimmäisnormeja ja muutetaan joitakin pitkäaikaisia investointeja koskevia säännöksiä ja käypään arvoon arvostamista koskevia sääntöjä, jotta torjutaan lyhytaikaista vaihtelua ja epävakautta ja edistetään näin rajat ylittäviä investointeja;
55. katsoo, että on olemassa voimakas tarve luotettavalle veroympäristölle, jossa ei aseteta esteitä pitkäaikaisille sijoituksille; toteaa, että tietyt verokannustimet ja -helpotukset voivat olla keskeisessä asemassa investointien edistämiseksi; kannustaa vaihtamaan parhaita käytäntöjä ja korostaa, että sisämarkkinat edellyttävät kansallisten veropolitiikkojen avoimuutta ja parempaa yhteensovittamista, jotta rajojen yli tapahtuvat investoinnit helpottuvat ja jotta vältetään kaksinkertaista verotusta samoin kuin kaksinkertaista verottamista jättämistä; kannustaa jäsenvaltioita ja komissiota harkitsemaan mahdollisuutta myöntää verotuksellisesti edullinen kohtelu kestävien infrastruktuurihankkeiden tuotoille tai ottaa käyttöön muita verokannustimia ja -helpotuksia, joilla edistetään pitkäaikaisia investointeja;
56. kehottaa jäsenvaltioita yhteistyössä paikallis- ja alueviranomaisien kanssa tarkastelemaan uudelleen talousarvion suunnittelussa käyttämiään välineitä sekä laatimaan ja julkaisemaan kansallisia infrastruktuurisuunnitelmia, jotta sijoittajille ja muille sidosryhmille annetaan yksityiskohtaista tietoa ja jotta lisätään tuleviin hankkeisiin liittyvää varmuutta ja suunnittelua; kehottaa komissiota antamaan jäsenvaltioille mahdollisuuden kehittää menetelmä, jolla infrastruktuurihankkeita koskevia tietoja standardoidaan ja ne asetetaan saataville keskustietovaraston välityksellä;
57. katsoo, että vakaa, alakohtainen sääntelykehys on erittäin tärkeä toimiluvan haltijoille, jotka harjoittavat toimintaa merkittävillä liikenneinfrastruktuurin osilla ilman julkista

rahoitusta, koska tämä antaa heille mahdollisuudet asianmukaisia hinnoittelusääntöjä soveltamalla saada tarvitsemansa rahoitus, kattaa kustannuksensa pitkällä aikavälillä ja turvata riittävä tuotto investoinnilleen;

58. kehottaa komissiota arvioimaan jäsenvaltioiden käyttämien verokannustimien vaikutusta pitkäaikaiseen rahoitukseen ja uusiin energiamuotoihin siirtymiseen sekä määrittämään parhaita käytäntöjä, jotka liittyvät ympäristöystävällisten sijoitusten alhaisempien pääomakustannusten ja sellaisten hankkeiden, jotka eivät ole yhteensopivia kestäväan energiantuotantoon siirtymisen kanssa, korkeampien pääomakustannusten väliseen erotteluun;
59. pyytää asettamaan pk-yritykset etusijalle, kun myönnetään rahoitusta eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista (ELTIF), koska ne ovat kasvun ja työpaikkojen luomisen tukiranka EU:ssa; katsoo, että tähän rahoituksen saatavuuteen olisi liitettävä myös hakumenettelyjen yksinkertaistaminen; korostaa, että kestävien ja laadukkaiden työpaikkojen luomiseksi ja säilyttämiseksi on tärkeää varmistaa helpompi rahoituksen saanti yrityksen koko elinkaaren aikana;
60. pyytää komissiota ja jäsenvaltiota kannustamaan eläkerahastoja tekemään sosiaalisesti vastuullisia sijoituspäätöksiä, jotka ovat EU:n ja kansainvälisten ihmisoikeuksien, sosiaalisten normien ja ympäristönormien mukaisia, mukaan lukien asiaa koskevat OECD:n ja YK:n ohjeet ja periaatteet; muistuttaa, että komission suunnitelma tarkistaa ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toimintaa ja valvontaa koskeva direktiivi ei saa estää kestävää pitkäaikaista rahoitusta;
61. painottaa paremman rahoitussäätelyn ja -valvonnan tarvetta työntekijöiden, veronmaksajien ja reaalitalouden suojelemiseksi markkinoiden tulevilta toimintapuutteilta;
62. kehottaa komissiota vahvistamaan viestintää Euroopan investointipankin kanssa ja suhteita siihen strukturoitujen lainojen ja takuujärjestelyjen suunnittelun alalla; kannustaa EIP:tä tekemään tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja alueiden kanssa, kun ne panevat täytäntöön Euroopan rakenne- ja investointirahastojen uusia innovatiivisia rahoitusvälineitä, ja jatkamaan niiden yhteisötalouden alaa koskevan investointistrategian tukemista; pyytää lisäksi EIP:tä harkitsemaan joustavuuden lisäämistä määriteltäessä strukturoitujen lainojen ja muiden asiaan liittyvien järjestelyjen kokoa ja sääntöjä, jotta ne olisivat mahdollisimman yhteensopivia Euroopan rakenne- ja investointirahastoista tarjottavien rahoitusvälineiden kanssa, etenkin kun on kyse nuorille yrittäjille ja sosiaalisille yrityksille tarkoitetusta rahoituksesta;
63. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

Pitkäaikaiset investoinnit ovat keskeisessä asemassa talouskasvuun ja työpaikkojen luomisen kannalta. Ilman niitä ei voida käynnistää tai toteuttaa keskeisiä hankkeita infrastruktuurin, tutkimuksen ja kehittämisen sekä innovoinnin aloilla. Tällä hetkellä lähes kaikki Euroopan valtiot pyrkivät velkojensa hallintaan talouspoliittisilla vakauttamistoimilla. Vaikka vakaa finanssipolitiikka onkin kaiken perusta, Euroopan on päästävä kestävälle kasvu-uralle, jolla tehostetaan kilpailukykyä muita globaaleja toimijoita vastaan ja varmistetaan työpaikkojen luominen. Reaalitalouden rahoittaminen on tärkeässä roolissa tässä prosessissa, mutta se on tällä hetkellä hyvin vaikeaa Euroopassa.

Rahoitusmarkkinat ovat jännittyneessä tilassa lähinnä meneillään oleva maailmanlaajuisen rahoituskriisin ja ratkaisemattoman valtionvelkakriisin johdosta. Tällöin Euroopan perinteinen turvautuminen pankkien avulla saatavaan rahoitukseen on osoittautunut suureksi esteeksi varojen kohdentamista koskevassa välitysprosessissa. Riskinoton välttäminen on näivettänyt rahoituksen saannin ja estää myös tarpeellisten investointien tekemistä. Tuloksena on talouden elpymisen pysähtyminen.

Vaihtoehtoisen pääoman ja velkarahoitusvälineiden puute estää monia yrityksiä kehittymästä, kun taas julkisen rahoituksen rajallisuus on pysäyttänyt kipeästi kaivatut investoinnit koulutukseen, teknologiaan, tutkimukseen ja kehittämiseen, liikennepalveluihin ja tietoliikenteen infrastruktuuriin. Ongelmaan ei kuitenkaan ole olemassa mitään patenttiratkaisua.

Liikepankit, olivatpa ne yksityisiä, säästöpankkeja tai osuuspankkeja, tulevat olemaan pääasiallisia rahoituslähteitä useimmissa maissa, mutta rahoitusvajeen umpeen kuromiseksi ja pankkien perinteisen välitystoiminnan täydentämiseksi tarvitaan vaihtoehtoja.

Olisi saatava aikaan sääntelykehys sellaisten sijoitusvälineiden luomiseksi, joilla kerätään rahoitusta monista lähteistä ja kanavoidaan se vakaalla ja kestävällä tavalla pitkäaikaiseksi sijoitukseksi. Kohderyhmiä on kuitenkin kaksi: ensinnäkin ovat yhteisösijoittajat, joita palvelee vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen tai komission ehdottamien eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen (ELTIF) kautta. Toisaalta myös yksityisille kotitalouksille tarvitaan välineitä, joilla niiden lyhytaikainen likviditeetti kanavoidaan pitkäaikaisiksi investoinneiksi. Kyseiset sijoitusrahastot olisivat vähemmän likvidejä kuin yhteissijoitusyritykset ja omaisivat erityiset lunastusoikeudet, mutta ne tarjoaisivat yksityisille kotitalouksille silti uuden eläkesäästömallin.

Kansalliset tai monenväliset kehityspankit, kuten *Kreditanstalt für Wiederaufbau* (KfW), *Euroopan investointipankki* (EIB) tai *Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki* (EBRD) voivat olla hyödyllisiä yksityisen rahoituksen elvyttämisessä, jotta pitkäaikainen rahoitus olisi mahdollista yrityksille, jotka palvelevat laajempaa etua eli erityisiä julkisen politiikan tavoitteita, jotka liittyvät laajempaan taloudelliseen, yhteiskunnalliseen ja ympäristölliseen lisäarvoon.

Yhteisösijoittajat – esimerkiksi (henki)vakuutusyritykset, eläkerahastot, keskinäiset rahastot ja lahjarahastot – ovat omiaan tarjoamaan pitkäaikaista rahoitusta, koska niiden liiketoimintamallien aikahorisontti on pidempi.

Koska Eurooppa on riippuvainen pankkien lainaustoiminnasta, on erityisen tärkeää kehittää kiireellisesti varsinkin pienempien yritysten mahdollisuuksia päästä markkinoille. Yritysten uudet rahoituslähteet voisivat olla listautumisanteja, julkisten velkakirjojen liikkeeseenlaskua, uusien kauppapaikkojen luomista erityistarpeisiin tai yksityisen pääoman ja riskipääoman parempaa saantia.

Joitakin vaiheita on jo toteutettu pk-yritysten lisärahoituksen luomiseksi, kuten Euroopan investointirahaston luottojärjestelyn laadun parantaminen ja kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelma. Kannustamme kuitenkin komissiota vähentämään entisestään tarpeetonta hallinto- ja sääntelyrasitetta, kuten pk-yrityksiä tukevassa aloitteessa ja yritysten kilpailukykyä ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevassa ohjelmassa (COSME) todetaan.

Arvopaperistamisella voi olla tärkeä rooli rahoituksenvälityksessä, koska se voi olla tehokas keino velkavivun korjaamiseen ja pankkien taseiden vapauttamiseen, mikä lisää lainauskapasiteettia. Arvopaperistamisprosessi on kuitenkin joutunut epäsuosioon USA:n roskalainakriisin vuoksi, mikä on johtanut väärinkäsityksiin. Korkealuokkaisten omaisuuserien arvopaperistamista olisi silti kannustettava, mutta vältettävä monimutkaisia rakenteita. Tässä suhteessa komission olisi seurattava tarkoin arvopaperistamista käsittelevän IOSCO-FSB:n monialaisen työryhmän käynnistämää työtä.

Lehman Brothersin kaatumisen jälkeinen maailmanlaajuinen rahoituskriisi paljasti armotta rahoitusalan riskinsietokykyä lisäävien toimien tarpeen. USA:n pyrkiessä kohti yhtenäistä ja kattavaa lainsäädäntöä (Dodd-Frankin lakialoite) EU lujittaa rahoitusalan sääntelyä usealla eri säädöksellä. Tämän linjan seuraaminen on aiheuttanut kuitenkin sen, että rahoituslainsäädännön kokonaisvaikutuksia talouteen on ollut erittäin vaikea arvioida yleisellä tasolla ja erityisesti pitkäaikaisen rahoituksen suhteen. Silti on käynyt selväksi, että tietyillä aloilla saattaisi olla tarpeen kalibroida tietyt säännöksiä, etenkin Solvenssi II -direktiivissä, jotta pitkäaikaisia investointeja ei estettäisi. Tätä suositeltua kalibrointia ei missään nimessä ole pidettävä kehotuksena sääntelyn vapauttamiseen, joka voisi vaarantaa jälleen rahoitussektorin vakauden.

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet voivat olla tuloksekas ja kustannustehokas tapa edistää julkisen ja yksityisen sektorin yhteistoimintaa tiettyjen, etenkin infrastruktuuria koskevien, hankkeiden osalta. Tällaisissa hankkeissa tarvitaan kuitenkin kipeästi korkean tason asiantuntemusta, jotta hankkeiden asianmukainen valinta, arviointi, laadinta, pitkän aikavälin suunnittelu ja rahoitus voidaan järjestää.

Jotta tällaiset uudet toimijat pääsisivät mukaan, poliittisten päätöksentekijöiden olisi keskityttävä suotuisan ja myönteisen liiketoimintaympäristön rakentamiseen, jolloin se houkuttelisi kansainvälistä pääomaa ja tekisi Euroopasta kiinnostavan sijoituskohteen ja vältettäisiin ”Euroopan linnoituksen” syntyminen. Kyseiseen ympäristöön kuuluisi muun muassa muita rahoitusvarojen yhdistämiseen tähtääviä aloitteita, vakaa verotusjärjestelmä, asianmukaiset kirjanpitoperiaatteet, yritysten tehokas hallinnointi- ja ohjausjärjestelmä ja toiminnan vakautta koskeva sääntely – kaikki osana toimivia sisämarkkinoita.

Koska tällä kysymyksellä on maailmanlaajuista painoarvoa, komission olisi lisäksi pyrittävä tehostamaan kansainvälistä yhteistyötä ja sääntelyn lähentymistä pitkäaikaisen rahoituksen alalla hakemalla maailmanlaajuista vuoropuhelua G20-maiden ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän tasolla.

Rahoitusvajeen kuominen umpeen on ratkaisu etenkin pk-sektorin kasvavien innovaatioyritysten täyden potentiaalin hyödyntämiseen ja sen varmistamiseen, että ne toimivat omalta osaltaan talouskasvun ja työpaikkojen luomisen moottoreina.

11.12.2013

TYÖLLISYYDEN JA SOSIAALIASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

talous- ja raha-asioiden valiokunnalle

Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta
(2013/2175(INI))

Valmistelija: Sergio Gutiérrez Prieto

EHDOTUKSET

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa talous- ja raha-asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. toteaa, että rahoitusmarkkinoilla lyhyen aikavälin käyttäytyminen on yleinen käytäntö, samoin kuin riskien välttämisen korostaminen talouskriisin takia; toteaa, että pitkän aikavälin rahoitus on sopivampi tapa vastata sosiaalisiin ja ympäristöä ja väestöä koskeviin haasteisiin, joita Euroopalla on edessään;
- B. toteaa, että pitkän aikavälin näkökulman huomioon ottamisesta, esimerkiksi sijoittamisesta sellaisiin omaisuusluokkiin, jotka edellyttävät pitemmän aikavälin sitoumuksia sijoittajilta, voi olla hyötyä sijoittajille ja taloudelle laajemminkin, ja se voi lisätä rahoitusmarkkinoiden vakautta, vähentää yksittäisten yritysten kuluja, erityisesti rahoituksen saamiseen liittyviä kustannuksia, luoda työmahdollisuuksia ja yhdistää sijoittajien saaman tasaisen tuoton positiiviseen sosiaaliseen vaikutukseen;
- C. toteaa, että rahoituskriisin ja sen seurauksena syntyneen luotonsaannin vaikeutumisen vuoksi pk-yritykset kohtaavat nyt korkeimpia luottokustannuksia ja luotonsaantivaikeuksia, jotka vaarantavat niiden työllistämispotentiaalin; toteaa, että kansainvälisen rahoitusinstituutin mukaan syrjäisimpien valtioiden pienet yritykset maksavat pankkilainasta 4–6 prosenttiyksikköä enemmän kuin keskieuropallaiset vastapuolensa;
- D. toteaa, että yleisesti lisääntyvä työttömyys ja erityisesti nuorisotyöttömyys on edelleen merkittävä haaste taloudelliselle ja sosiaaliselle lähentymiselle Euroopan tasolla;

- E. toteaa, että yritysten joukkolaina-, osake- ja arvopaperistamismarkkinat ovat EU:ssa edelleen suhteellisen alikehittyneet verrattuna muihin talouksiin ja pankkien ulkopuolinen rahoitus on edelleen paljolti pk-yritysten ulottumattomissa, mikä heikentää niiden mahdollisuuksia kasvaa ja luoda työpaikkoja;
- F. toteaa, että jäsenvaltioiden taloudellinen ja sosiaalinen lähentyminen voidaan saavuttaa pitkän aikavälin rahoitusstrategialla; toteaa, että kyseisessä strategiassa olisi keskityttävä rahoitusta ja muuta kuin rahoitusta koskevien mahdollisuuksien luomiseen pk-yrityksille, sillä ne ovat työllisyyden ja työllisyyden lisäämisen pääasiallinen lähde;
1. korostaa, että Euroopan talouden pitkäaikaisen rahoituksen olisi palveltava myös yleistä etua ja sen olisi toimittava muun muassa sellaisten tavoitteiden mukaisesti, jotka edistävät sosiaalista yhteenkuuluvuutta, sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja tasa-arvoista kohtelua keskittymällä taloudellisiin ja rahoituksellisiin resursseihin ja hyödyntämällä niitä optimaalisesti; korostaa, että nämä tavoitteet muodostavat pitkäaikaisen rahoituksen yleiseen etuun kohdistuvan mahdollisen lisäarvon; kehottaa tältä osin kehittämään objektiivisia indikaattoreita, sillä yleistä etua ei voida mitata pelkästään talouden näkökulmasta;
 2. suhtautuu myönteisesti komission pitkäaikaista rahoitusta koskevaan vihreään kirjaan ja pitää sitä keinona rohkaista rajatylittäviin pitkän ajanjakson investointeihin sekä aineellisen (kuten energia-, liikenne- ja viestintäinfrastruktuurit) että aineettoman pääoman (kuten koulutus, tutkimus ja kehittäminen) osalta, joista seuraa laajaa yleistä etua ja joilla parannetaan elinoloja ja luodaan laadukkaita työpaikkoja;
 3. muistuttaa, että unionilla on edessään valtavia haasteita, jotka liittyvät erityisesti huomattavia investointeja vaativiin uudelleenteollistamiseen, uusiin energiamuotoihin siirtymiseen ja digitaalisten laitteistojen rakentamiseen; katsoo, että näiden mahdollisesti laajalti työllistävien investointien edistäminen on julkisten viranomaisten vastuulla; katsoo, että EU:n kilpailupolitiikka ei saa jarruttaa näitä sijoituksia;
 4. painottaa tarvetta varmistaa pitkäaikaisen rahoituksen tehokas ja vaikuttava kehys siten, että luodaan välineet ja mekanismit, joista on hyötyä sijoittajille, sidosryhmille ja työntekijöille sekä yleiselle edulle kokonaisuudessaan; panee tämän osalta merkille työntekijöiden yrityksen tulokseen osallistumisen sallimisesta ja muista innovatiivisista pitkäaikaisen rahoituksen muodoista seuraavat mahdolliset hyödyt; rohkaisee unionia tehostamaan entisestään keskittymistään kehityspankkeihin osana talouden elvyttämisstrategiaansa;
 5. katsoo, että tehokas ja toimiva kehys pitkäaikaiselle rahoitukselle on saatava aikaan lähentämällä unionin ja kansallisen tason politiikkoja ja että tätä tarkoitusta varten EIP:n olisi tuettava kehityspankkeja rahoitusvarojen vapauttamiseksi pk-yrityksille ja oikeiden edellytysten luomiseksi tuotannon lisäämiselle ja siten myös työpaikkojen lisäämiselle;
 6. painottaa, että pitkäaikaiset investoinnit, joilla voidaan edistää pitkän ajanjakson työpaikkojen syntymistä, ovat mahdollisia vain asianmukaisella rahoituksella, joka on puolestaan suuresti riippuvainen talouden kyvystä kartuttaa säästöjä;

7. panee erittäin tyytyväisenä merkille, että painopiste on tuottavassa pääomassa, joka investoidaan reaalityöelämään, eikä keinotteluun käytetyssä rahoituspääomassa; pyytää komissiota kannustamaan pitkäaikaisiin sijoituksiin aloilla, joilla on mahdollista tuottaa suurimmat positiiviset sosiaaliset vaikutukset ja joiden avulla voidaan saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet, mutta jotka eivät saa riittävästi rahoitusta, kuten pk-yritykset, suuret infrastruktuurihankkeet ja sosiaalisen asuntotuotannon hankkeet, ja jättämään huomiotta tuottamattomat alat uusien kuoppien ehkäisemiseksi;
8. korostaa niiden epäsuorien myönteisten vaikutusten merkitystä, joita eurooppalaisilla pitkäaikaissijoitusrahastoilla voi olla sosiaalisen asuntotuotannon hankkeiden tai sosiaalista asumista hallinnoivien yhdistysten rahoituksessa kyseisten rahastojen vakaiden ja pitkäaikaisten sijoitusnäkökymien johdosta;
9. pyytää asettamaan pk-yritykset etusijalle eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen myöntämän rahoituksen osalta, koska ne muodostavat tukipylvään kasvuun ja uusien työpaikkojen luomiselle EU:ssa; korostaa, että rahoituksen saatavuuteen on lisättävä hakumenettelyjen yksinkertaistaminen; korostaa, että on tärkeää varmistaa rahoituksen saannin helpottaminen yrityksen koko elinkaaren ajalle kestävien korkeatasoisten työpaikkojen luomiseksi ja säilyttämiseksi;
10. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita kannustamaan eläkerahastoja tekemään sosiaalisesti vastuullisia sijoituspäätöksiä, jotka ovat EU:n ja kansainvälisten ihmisoikeuksien, sosiaalisten normien ja ympäristönormien mukaisia, mukaan lukien asiaa koskevat OECD:n ja YK:n suuntaviivat ja periaatteet; muistuttaa, että komission suunnitelma tarkistaa ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toimintaa ja valvontaa koskeva direktiivi ei saa estää kestävästä pitkäaikaista rahoitusta;
11. kannattaa pitkän ajanjakson rahoitussuunnittelua, jota helpotetaan ennakoitavuuteen perustuvalla politiikalla sekä sosiaalisesti vastuullisilla ja terveillä investoinneilla; kehottaa jäsenvaltioita kestävästä työllisyyden kasvun edistämiseksi tukemaan säästöjen ohjaamista pitkäaikaisiin investointeihin järkevällä talouspolitiikalla, tehokkailla verojärjestelmillä sekä politiikoilla, joilla vahvistetaan talouden kykyä houkuttaa pitkäaikaisia investointeja, myös ulkomailta;
12. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan asianmukaista lainsäädäntöä, jotta pitkäaikaista rahoitusta olisi kaikenkokoisten yritysten saatavilla, mikä vastaavasti lisää työpaikkojen syntymistä; muistuttaa, että pk-yritysten jatkuva likviditeetin puute voi vähentää taloudellista toimintaa, mistä seuraa uusia työpaikkojen menetyksiä;
13. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan talouden ja työllisyyden kasvua edistämällä pitkäaikaissäästöjä niitä koskevalla politiikalla;
14. kehottaa jäsenvaltioita perustamaan asianmukaiset rahoitusta koskevat ja makrotaloudelliset kehykset, jotta saataisiin aikaan kestävästä taloudellista ja sosiaalista kehitystä asettamalla painopisteeksi pitkäaikaiset pääomahyödykkeet sekä ottamalla käyttöön järkevät ja kestävät välineet, jotka soveltuvat työttömyyden vähentämistä ja yritysten taloudellisen ympäristön paristamista koskeviin tavoitteisiin;

15. kehottaa komissiota tarkastelemaan pidempiaikaisia omaisuuseriä koskeviin investointimahdollisuuksiin kohdistuvaa vähittäissijoittajien kysyntää, johon ei ole vastattu mutta jolla voitaisiin keskittää merkittävää lisäpääomaa pitkäaikaisiin investointeihin ja vapauttaa lisää työllistämispotentiaalia; korostaa, että vähittäissijoittajille olisi tarjottava lisäsuojaa ja että olisi otettava käyttöön räätälöityä rahoituskoulutusta ja tiedotusstrategioita, jotta pitkäaikaisten investointivälineiden mahdollisille ja tosiasiallisille käyttäjille voidaan kertoa pitkäaikaissäästöjen ja -investointien hyödyistä sekä mahdollisista riskeistä ja kustannuksista;
16. painottaa paremman rahoitussäätelyn ja -valvonnan tarvetta työntekijöiden, veronmaksajien ja reaalitalouden suojelemiseksi markkinoiden tulevilta ongelmilta;
17. painottaa, että Euroopan talouden ja sen työllistämispotentiaalin pitkäaikainen rahoittaminen on mahdollista vain, jos eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja koskevassa kehyksessä otetaan asianmukaisesti huomioon ammattimaisten ja puoliammattimaisten sijoittajien sekä vähittäissijoittajien erilaiset tarpeet.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	9.12.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 41 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Regina Bastos, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Emer Costello, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Ruža Tomašić, Traian Ungureanu, Inês Cristina Zuber
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Georges Bach, Philippe De Backer, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Anthea McIntyre, Evelyn Regner, Tatjana Ždanoka, Gabriele Zimmer

20.12.2013

ALUEKEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

talous- ja raha-asioiden valiokunnalle

Euroopan talouden pitkäaikaisesta rahoituksesta
(2013/2175(INI))

Valmistelija: Joachim Zeller

EHDOTUKSET

Aluekehitysvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa talous- ja raha-asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa pitkällä aikavälillä vaikuttavan pääoman korvaamatonta merkitystä EU:n tehokkaalle aluepolitiikalle; painottaa samalla rakenne- ja investointirahastojen roolia pitkän aikavälin kasvua ja työllisyyttä edistävinä moottoreina, sillä talouden luotonannossa on suuria alueellisia eroja; huomauttaa tässä yhteydessä, että näitä varoja on käytettävä tehokkaasti;
2. pitää myönteisenä, että komissio kannustaa erottamaan investointipääoman myöntämisen liikepankkien myöntämästä perinteisestä lainarahoituksesta, joka on osoittautunut kriiseille alttiiksi; kehottaa lisäksi komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan pankkiunionin edistämistä, jotta pankit palaavat reaalitalouden rahoittamiseen ja helpottavat yksityisiä ja julkisia sijoitustarpeita, kun otetaan huomioon, että monet julkisilla varoilla pääomitetut pankit eivät ole onnistuneet tarjoamaan alueellista ja paikallista rahoitustukea pk-yrityksille ja investoinneille;
3. muistuttaa tilanteen olevan monessa jäsenvaltiossa edelleen se, että liikepankit myöntävät yhä etenkin nuorten perustamille mikro- ja pk-yrityksille investointivaroja kohtuuttomin ehdoin ja estävät siten erityisesti mikroyritysten ja pienten yritysten tuensaannin; pitää siksi vaihtoehtoisia rahoitusmahdollisuuksia tarpeellisina erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten luottotarpeisiin vastaamiseksi; korostaa pk-yritysten rahoituksen saannin helpottamista koskevan lainsäädännön ennako- ja jälkiarviointien merkitystä;
4. korostaa osuuspankkien roolia pk-yritysten, yhteisötalouden sekä alueellisten ja paikallisten pieninvestointien rahoittamisessa;

5. kehottaa jäsenvaltioita vähentämään esteitä ja rajoituksia, joilla saatetaan estää osuuskuntien ja sosiaalisten yritysten Euroopan rakenne- ja investointirahastojen varojen saanti, ja luomaan otollisen ympäristön sosiaalisiin ja eko-innovaatioihin sekä paikalliseen ja alueelliseen työpaikkojen luomiseen kohdistuville kestäville investoinneille;
6. korostaa rakenteeltaan hajautettujen alueellisten rahoituslaitosten roolia, sillä ne ovat huolehtineet alueellisen ja paikallisen talouden vakaasta rahoitusmahdollisuuksista myös rahoitusmarkkinakriisin aikana, ja korostaa, että näitä – esimerkiksi osuuskuntaperiaatteella toimivia – alueellisia ja paikallisia rakenteita olisi vahvistettava; huomauttaa lisäksi mikroyritysten sekä pk-yritysten mikroluottomahdollisuuksien ja vaihtoehtoisen rahoituksen saatavuuden tärkeydestä ja toteaa, että ne olisi asetettava etusijalle kriisistä toipumisen strategioiden ja EU:n pitkän aikavälin tavoitteiden yhteydessä;
7. ottaa huomioon, että julkisia varoja on niukasti ja että uusiutuvista rahastoista saadaan tehokkuusetuja, ja pitää siksi myönteisenä, että tämän takaisin maksettavan tuen käyttöä aiotaan tehostaa koheesiopolitiikassa seuraavalla tukikaudella ja että näiden välineiden käyttö mahdollistetaan kaikilla rakennerahastojen toiminta-aloilla;
8. huomauttaa, että etenkin pk-yrityksiin liittyvien koheesiopolitiikan rahoitusvälineiden käyttöä olisi tulevaisuudessa tehostettava, koska niillä voidaan varmistaa varojen kierrättäminen, edistää julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia ja luoda EU:n talousarviolla kerrannaisvaikutusta;
9. on tyytyväinen komission ehdotukseen helpottaa pk-yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta pankeilta ja muilta tahoilta, koska pk-yritysten kehittäminen ja edistäminen ovat kriisiaikoina aluepolitiikan keskeisiä tekijöitä;
10. korostaa samalla, että niiden rinnalla on edelleen voitava turvautua myös suoraan myönnettäviin tukiin, joita ei makseta takaisin, koska näin paikallisviranomaiset ja alueet voivat valita sopivan välineen tai välineiden yhdistelmän paikallisten tarpeiden mukaisesti; kannattaa sitä, että aluetason yksittäisratkaisuille ei aseteta suurempia esteitä kuin EU:n standardivälineiden yhteydessä;
11. edellyttää, että rahoitusvälineillä on oltava perusteelliset raportointi-, seuranta- ja tarkastusprosessit, ilman että eräs uusiutuvien rahastojen tärkeimmistä eduista – pk-yritysten vähäisempi hallinnollinen rasitus – tuhottaisiin uusilla lisävaatimuksilla; korostaa tässä yhteydessä pääasiassa vähemmän kehittyneiden alueiden ja taloudellisissa vaikeuksissa olevien alueiden hankkeiden rahoitukseen käytettävien koheesiopolitiikan rahoitusvälineiden erityistä luonnetta, jotta parannetaan markkinahäiriötilanteita ja muita kuin optimaalisia investointioloja, ja toteaa, että mainituissa välineissä keskitytään lyhyen aikavälin kannattavuuden lisäksi myös suuriin yhteiskuntataloudellisiin hyötyihin;
12. kehottaa komissiota vahvistamaan suhteita Euroopan investointipankkiin (EIP) ja sen kanssa käytävää strukturoitujen lainojen ja takuujärjestelyjen suunnitteluun liittyvää viestintää; kannustaa EIP:tä tekemään tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja alueiden kanssa, kun ne panevat täytäntöön Euroopan rakenne- ja investointirahastojen uusia innovatiivisia rahoitusvälineitä, ja jatkamaan niiden yhteisötalouden alaa koskevan investointistrategin tukemista; pyytää lisäksi EIP:tä harkitsemaan joustavuuden lisäämistä

määriteltäessä strukturoitujen lainojen ja muiden asiaan liittyvien järjestelyjen kokoa ja sääntöjä, jotta ne olisivat niin Euroopan rakenne- ja investointirahastoista myönnettävien rahoitusvälineiden mukaisia kuin mahdollista, etenkin kun on kyse nuorille yrittäjille ja sosiaalisille yrityksille tarkoitetusta rahoituksesta;

13. kehottaa ottamaan paremmin huomioon alue- ja paikallistason erityispiirteet rahoitusmarkkinoita koskevassa lainsäädäntätyössä ja sääntelyssä; muistuttaa tässä yhteydessä, että kaupungit ja alueet voivat rahoitusmarkkinoilla sekä tehdä pitkän aikavälin investointeja että olla samaan aikaan itse sijoituskohteita.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	18.12.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 35 -: 1 0: 3
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Iosif Matula, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Markus Pieper, Ovidiu Ioan Silaghi, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Jan Březina, Catherine Grèze, Juozas Imbrasas, Karin Kadenbach, James Nicholson, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Richard Seeber, Czesław Adam Siekierski, Michael Theurer, Derek Vaughan
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Carl Schlyter

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	22.1.2014
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 22 -: 2 0: 17
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Marino Baldini, Jean-Paul Besset, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Marlene Mizzi, Ivari Padar, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Pablo Zalba Bidegain
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Jean-Pierre Audy, Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Vicky Ford, Roberto Gualtieri, Sophia in 't Veld, Oleg Valjalo
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Jürgen Creutzmann, Marian Harkin